

„Sniego karalienė“

Gyveno kartą mergaitė Gerda ir berniukas Kajus. Ant palangės savo kambariuose jie augino rožes, ružavą ir baltą krūmą. Kai rožių šakos susipindavo, krūmas atrodydavo kaip žydintis dvejomis spalvomis.

- o Rožių krūmas - improvizacija porose, vaizduojant gėles (veidrodžio principu).
 - o Gerda - paprastas žingsnis tempiant pėdas.
 - o Kajus - aukštas paprastas žingsnis.
 - o Močiutė padeda prižiūrėti gėles - ėjimas kulnais (užsirišus menamą skarelę).
 - o Lesina vaikai paukščius - apšilimo judesiai pečiams, nugarai, pėdai.
- Prabėgo vasarą, praėjo ruduo, atūžė žiemos pūgos, prisnigo daug sniego.
- o Sningantis sniegas - improvizacija (snaigės krintančios, skrendančios pūgoje).
 - o Vaikai žaidžia kieme - šoka folklorinį šokį „Patrepšienį“.
 - o Mėtosi sniego gniūžtėmis - improvizacija grupė prieš grupę (su stop kadrais).

Staiga pakilo stiprus vėjas, baltų žirgų pakinkytame vežime pasirodė Sniego karalienė. Kajus užsižiūrėjo į ją ir net nepastebėjo, kaip jai mostelėjus ledo krislas įkrito jam į akį, nusileido žemyn prie širdies ir ją sušaldė į ledą. Akimirksniu Kajus pasidarė piktas - nustumė Gerdą į sniegą ir pasiėmęs savo rogutes, nuėjo važinėti tolyn nuo visų vaikų. Sniego karalienė nusišypsojo, stebėdama piktą berniuką. Ji sukėlė pūgą ir pagriebusį Kaju, nusinešė jį virš debesų į savo ledo karalystę. Gerda ilgai laukė Kajaus, bet jis negrįžo. Kiekvieną vakarą ji žiūrėjo pro langą ar neužsidegs šviesa jo lange. Rožės pradėjo vysti. Žiema baigėsi, o pavasarį Gerda iškeliavo Kajaus ieškoti. Eina per mišką, žiūri į skraidančius drugelius, į besiskleidžiančias gėles.

- o Eina Gerda - polkos žingsnis.
- o Patenka į rūmus - ėjimas paprastuoju žingsniu, susikabinus poroje rodyklėmis (8 žingsniai pirmyn, 8 - apvedant porą).

Bet čia neradusi Kajaus pradėjo verkti. Princesė norėdama ją nuraminti padovanojo šiltą kepuraitę ir paltuką. Įsodino į karietą, pakinkytą ketvertu žirgų. Važiuojant mišku, pasigirdo švilpimas - plėšikai užpuolė karietą, Gerda pakliuvo plėšikų dukters nelaisvėn.

- o Važiavo karieta - aukštas ir liaunas bėgamasis porose, susikabinus vežimėliais.
- o Plėšikai - improvizacija.

Bet kai papasakojo, kad ieško savo geriausio draugo ir negali pasilikti su ja, plėšiko duktė Gerdą išleido dovanodama jai šiaurinį elnią, kuris žinojo kelią į šiaurės ašigalį.

o Elnias - ristūno žingsnis. Pavargo elnias bešoliuodamas ir toliau Gerdai teko pačiai bristi per pusnis, vėjui šiaurės pučiant jai į veidą.

Galiausiai Gerda pasiekė Sniego karalienės rūmus.

- o Varvekliai - improvizacija (ploni, stori, dviese įvairių formų - tirpsta, dūžta nuo Kajaus sniego gniūžtės).

Pribėgusi prie Kajaus, Gerda apkabino jį, bet Kajus pažiūrėjęs į ją, jos neatpažino. Gerda pradėjo graudžiai verkti, juk tokį tolimą kelią nukeliavo jo ieškodama. Viena jos ašara nukrito Kajui ant širdelės... ir ledas širdyje ištirpo. Kajus pasipurtė lyg iš gilaus miego prabudęs ir pasakė: „- Kur mes esame, greičiau keliuokime namo.“ Ir nieko nelaukdami jie išbėgo iš rūmų.

- o Bėga namo - polkos žingsnis poroje susikabinus krepšeliu.
- o Pasitinka juos senelė, apkabina, kepa pyragą- folklorinis šokis „Vestuvėms seselėlės, kečiau aš pyragėlį“ (pakeičiant tekstą močiutė močiutėlė kepė sau pyragėlį).
- o Žaidžia su vaikais - folklorinis šokis „Šokinėkit berniukai“ arba „Pliauškutis“

Refleksijai kalbama su vaikais apie pasiaukojamą, tikrą draugystę. Prašoma nupiešti pasaką.